

یادداشت

پروژه آبرسانی جم؛

معیاری برای بررسی عملکرد فرماندار، استاندار و نماینده مجلس

چهار دهه از حضور صنعت نفت در منطقه می گذرد، سه دهه است که کاهش سفره های زیر زمینی جم آغاز شده و دو دهه است که مسوولان شهرستان جم، استانداران و نمایندگان جم در مجلس ظاهراً پیگیر اجرای پروژه آب رسانی به جم هستند.

بعد از دو دهه هنوز آب شرب شهرستان از سفره های زیر زمینی برداشت می شود؛ هر هفته چند چاه جم با بی آبی دچار می شوند و امروز بیش از گذشته وضعیت آب جم بحرانی است بحرانی که اگر چاره اندیشی نشود مخاطرات امنیتی و فاجعه انسانی و زیست محیطی در پی خواهد داشت. کم آبی سبب شده روزانه در برخی محلات جم فقط یک یا دو ساعت آب باشد و برخی خانوارها در شهر جم و بهارستان هستند هر هفته فقط یک یا دو ساعت آب دارند گرچه اداره آفا جم تلاش میکند به صورت موقت مشکلات را حل کند اما اگر در تکمیل پروژه آبرسانی جم بیش از این تاخیر شود قطعا شهرستان با مشکلات عدیده ای مواجه خواهد شد.

پروژه آبرسانی جم اندر خم یک کوچه است و برای اجرای آن حدود ۵۰۰ میلیارد تومان اعتبار نیاز است پروژه ای که هم اکنون راکد است و پیشرفتی ندارد.

کارنامه فرمانداران ، استانداران و نمایندگان ساهای اخیر برای اجرای پروژه آب جم مردودی است این مسوولان برای کم کاری در اجرای این پروژه حیاتی باید پاسخگو باشند.

فرماندار فعلی جم، استاندار و نماینده مجلس برای تکمیل پروژه آبرسانی جم آزمون مهمی در پیش دارند معیار عملکرد ایشان، اجرای این

خواسته و مطالبه جدی مردم جم است.

احمدپور فرماندار شهرستان که اولین فرماندار بومی جم است اگر نتواند در این زمینه گام موثر بردارد قطعا به زادگاه خود خیانت کرده است ناگفته نماند بعد از گذشت ۶ ماه ، تنها عملکرد دیده شده فرماندار جم پیرامون وضعیت پروژه آبرسانی جم، نوشتن رساله ی ۲۰۰ صفحه ای پیرامون این پروژه است که هیچ دردی از دردهای بی آبی جم را درمان نخواهد کرد.

شیخ موسی نماینده فعلی منطقه در مجلس که در جلسه رای اعتماد به هیات دولت، حامی تمام قد وزیر نیرو بود و حتی نطق نیز داشت اگر نتواند وزارت نیرو را برای همکاری در این پروژه بسیج

کند قطعا مردم کم کاری وی را در این پروژه مهم فراموش نخواهند کرد .

موضوع آب جم باید در شورای تامین استان نیز مطرح شود چرا که این بحران بزودی به فاجعه و مشکلات امنیتی تبدیل می شود همانطور که ساهای گذشته مشکلات بی آبی در برخی شهرهای کشور سبب مشکلات بزرگی شد.

استاندار بوشهر که در سفر رئیس جمهور به بوشهر در حق شهرستان جم کم لطفی نابخشوندی کرد پیگیری انتقالی از وی برای اجرای این پروژه، درخواست جدی مردم شهرستان است مردم جم در شرایط فعلی اصلی ترین خواسته خود را تکمیل پروژه آبرسانی می دانند.

بدون شک در این شرایط اقتصادی مملکت و همچنین مافیای تانکرسیم اگر مسوولان استان و شهرستان بتوانند این پروژه را اجرایی کنند نمره عالی در کارنامه عملکرد خود به یادگار خواهند گذاشت .

گزارش

راه‌آهن بوشهر - شیراز در انتظار اعتبار

استان بوشهر با برخورداری از ظرفیت‌های فراوان در حوزه انرژی، بنادر و گمرکات، کشاورزی، انرژی هسته‌ای، معادن و... به عنوان یکی از قطب‌های اصلی اقتصاد کشور شناخته می‌شود.

علی‌رغم ظرفیت‌های اقتصادی مهمی که استان بوشهر دارد و نقش مهمی که در تولید ناخالص ملی و تأمین نیازهای کشور ایفا می‌کند، در زمینه زیرساخت‌ها با مشکلات فراوانی روبرو است. سال‌ها است که طرح راه‌آهن بوشهر - شیراز آغاز شده ولی هنوز تا رسیدن به سرمنزل مقصود راه طولانی دارد و با این روند ممکن است ۱۰۰ سال برای تکمیل آن باید انتظار کشید. راه‌آهن شیراز- بوشهر دارای ۴۵۰ کیلومتر طول است

۸۰۰۰ نفر از روستاییان و عشایر استان بوشهر بیمه می‌شوند

مدیر صندوق بیمه اجتماعی، کشاورزان، روستاییان و عشایر بوشهر با بیان اینکه تاکنون

بیش از ۲۴ هزار خانوار استان تحت پوشش این صندوق قرار گرفته‌اند گفت: بر اساس

برنامه‌ریزی امسال ۸ هزار خانوار روستایی و عشایر این استان بیمه می‌شوند.

۳۰۰۰۰

جامعه

سال پیشرفت فیزیکی پروژه بسیار ناچیز بوده‌است. استاندار بوشهر چندی پیش در جمع خبرنگاران با اشاره به پیشرفت ۸.۵ درصدی اجرای راه‌آهن بوشهر طی سال‌های گذشته گفت: پروژه راه‌آهن بوشهر- شیراز با روند فعلی تکمیل نمی‌شود. احمد محمدی‌زاده در مورد وضعیت راه‌آهن بوشهر - شیراز نیز گفت: دو پیمانکار در استان بوشهر و استان فارس مشغول به کار هستند. پیمانکار بخش راه‌آهن در استان بوشهر طلبکار است و کار خود را محدود کرده است. باید اقداماتی صورت بگیرد که پروژه از وضعیت فعلی خارج شود.محمدی‌زاده افزود: در استان بوشهر ۲۰۰ میلیون دلار و در استان فارس نیز ۲۰۰ میلیون دلار تهاثر نفت در نظر گرفته شده است که ساز و کار طولانی دارد و تلاش داریم که پروژه از وضعیت فعلی خارج شود.وی ادامه داد: این پروژه تاکنون فقط ۸.۵ درصد پیشرفت فیزیکی دارد و با این روند تکمیل نمی‌شود و باید با تخصیص اعتبارات مورد نیاز مشکل پروژه به صورت ریشه‌ای حل شود.

راه‌آهن بوشهر فعلاً در اولویت نیست با وجود این مزیت‌ها و فواید فراوانی که اتصال بوشهر به خط راه‌آهن سراسری دارد و راه‌آهن سراسری را اقتصادی‌تر می‌کند، مسئولان این پروژه مهم را اولویت خود نمی‌دانند.

به گفته مدیرعامل شرکت ساخت و توسعه زیربناهای حمل و نقل کشور، اتصال مراکز استان‌ها به خط ریل سراسری نقش مهمی در بهبود وضعیت حمل و نقل بار و مسافر خواهد داشت و یکی از برنامه‌های مهم وزارت راه است.خبرالله خادمی از اتصال ۲۲ مرکز استان کشور به شبکه ریلی کشور خبر داد و بیان کرد: از یک مسیر میانبر با کاهش طول ۱۱۴ کیلومتری اتصال پنج مرکز استان شامل همدان، کرمانشاه، گیلان، آذربایجان غربی و آذربایجان شرقی از اقدامات در این زمینه است. وی به اولویت‌های امسال و سال آینده اشاره کرد و ادامه داد: در راستای اتصال استان‌های کردستان، اردبیل و چهارمحال بختیاری به خط ریلی سراسری اقدامات لازم در سال جاری و سال آتی صورت گرفته است.با توجه به اهمیت فراوان پروژه راه‌آهن بوشهر، انتظار می‌رود که روند تکمیل و بهره‌برداری از این پروژه تسریع شود و با تأمین اعتبارات مورد نیاز، وعده‌های مسئولان محقق شود.

گزارش: نسربین هزاره مقدم

نمی‌شود و موقع توزیع کتاب‌های درسی علیرغم تخصیص بودجه از سوی انجمن ها، با نبود کتاب مواجه می‌شویم در حالیکه این یک وظیفه‌ی تعریف شده برای آموزش پرورش است. به طور کلی، همواره پایدارترین اقدام نهادهای دولتی، همان جمع آوری تکرار شونده کودکان کار بوده است البته بهزیستی سعی دارد با طرح دیگری این روش را تغییر دهد اما متأسفانه نهادهای ما کودک کار را فقط کودک کار در خیابان می‌دانند در حالیکه ما با انواع دیگر کار کودک نیز مواجه هستیم؛ به علاوه کمبود نیروی متخصص در نهادهای متولی، باعث آزار خانواده‌ها و کودکان به ویژه در مواقع جمع آوری‌شان می‌شود.

تحلیل بنیادین موضوع/ من خانهام را روی نفت ساخته‌ام...

مشاور حقوقی کانون عالی شوراهای اسلامی کار کشور، موضوع را در سطحی فراتر و البته بنیادی‌تر تحلیل می‌کند: عدم پایبندی تصمیم گیرندگان و متولیان امر نسبت به ابزارهای تعادل بخش اجتماعی نظیر حق تشکلیابی پیش‌بینی شده در اصل ۱۰۴ و نیز عدم پایبندی به مقاله نامه‌های ۸۷ و ۹۸ سازمان جهانی کار در خصوص حقوق بنیادین کار، منجر شده مسیر دسترسی به ثروت و سرمایه، روندی یک سویه و از بالا به پایین پیدا کند و در این فرایند، اصلی‌ترین نیروی خلق کننده‌ی ثروت و سرمایه در کشور یعنی کارگران، از نقش واقعی و تعیین‌کننده خود در تعادل بخشی به نظام توزیع ثروت‌ها، محروم مانده و به دلیل نداشتن تربیون و تشکل‌های اثرگذار، ناگزیر چشم به دست تصمیم گیرندگان در مورد حقوق و دستمزدی دارند که با واقعیت‌های جامعه شکاف گسترده‌ای دارد در بسیاری موارد حتی کفاف اجاره‌های منزل آنان را هم نمی‌دهد؛ در این جولانگاه یکسویه، صاحبان قدرت و ثروت هر روز با بهره‌گیری از ابزارهای ابداعی و به ظاهر قانونی خودساخته‌ای نظیر قراردادهای موقت کار، سهم بیشتری از ثروت را تصاحب خود کرده و گروه‌های اجتماعی بیشتری را به ورطه‌ی فقر و ناداری کشانده‌اند.او تأکید می‌کند: در چنین شرایطی چگونه می‌توان صحبت از پایان بخشیدن به کار کودکان کرد و یا آرزوی فرصت "رویاپردازی به جای کار" برای آنان داشت؟ چطور کودک ایرانی می‌تواند بگوید «من خانهام را روی نفت ساخته‌ام. می‌توانم امروز بازی کنم؟»اما این بوم می‌رویم؛ ما هر روز در گدیزم، از گذرگاه‌ها، از کنار زیرپله‌ها و از سالن‌های مترو، عبور می‌کنیم؛ اما این کودکان می‌مانند و به سختی بسیار، با همان لب‌خندهای مغفوم و همان چهره‌های گرد تشنسته، نان درمی‌آورند؛ ما می‌گردیم، روزها می‌گذرند، حوادث و آسیب‌ها بازتولید و بازتکرار می‌شوند اما چاره نمی‌شوند؛ طاهر تنها راهکاری که در پیش گرفته‌اند، همیشه همان جعبه آوری گاه و بیگاه کودکان کار و افزودن رنج مصافع به زندگی غمگین آن‌هاست؛ اما آیا برای بهبود واقعی زندگی این کودکان نباید کارهای اصولی‌تر کرد؛ آیا کاهش بنیادین فقر، ایجاد مشاغل شایسته‌با دستمزد مفی و از همه مهمتر، کاهش تضاد طبقاتی شدید که موجب محرومیت گسترده شده است، به خودی خود کودکان را به دنیای کودکی بازمی‌گرداند؟ [اینا

نگاهی به پدیده‌ی ناگوارِ «کار کودک»؛

زندگی به دوش

قوانین چه می‌گویند؟

پیمان جهانی حقوق کودک یک پیمان‌نامه بین‌المللی است که ایران نیز به آن پیوسته؛ سهرابی به بندهایی از این پیمان بین المللی اشاره می‌کند: ماده۳۲پیمان جهانی حقوق کودک می‌گوید، کودک باید در برابر هر کاری که رشد و سلامت او را تهدید می‌کند، حمایت شود و دولت‌ها باید حداقل سن کار و شرایط کار کودکان را مشخص کنند. بر اساس ماده۳۶این پیمان، هر کودکی حق دارد از تأمین اجتماعی از جمله بیمه اجتماعی برخوردار شود. همچنین ماده۲۷پیمان جهانی حقوق کودک تأکید می‌کند کودکان باید از سطح زندگی مناسب و شایسته که تأمین‌کننده رشد جسمی، ذهنی و اجتماعی آن‌ها است، برخوردار شوند.او همچنین اضافه می‌کند: افرادی که کودکان را در مشاغلی از جمله گنداب‌ها، جمع‌آوری، حمل و دفن زباله، کار در محیط‌های با سروصدای بالا، کارهای ساختمانی، کار در قالی‌بافی، نم‌دبافی، ریسندگی و بافندگی، دامداری، کار در کوره‌های آجرپزی، برش فلزات و سنگ‌های قیمتی به کار گیرند مشمول ماده «۱۷۲» قانون کار و همچنین محکوم به تعلیق پروانه از سه ماه تا یک سال خواهند شد.

چرا کودکان «کار» می‌کنند؟

اما چرا یک کودک وقتی تمام همسالانش در حال کودکی کردن در خانه و مدرسه هستند، کار می‌کند و راه مقابله اساسی با این معضل رو به افزایش چیست؛ بدون شک «کار کودک» پدیده‌ی پیچیده‌ای است؛ و تا زمانی که فاصله‌ی سبب معیشت و درآمد دهک‌های فرودست مدام رو به افزایش است، کودکان بیشتری پا به **کارگاه** و خیابان خواهند گذاشت.سهرابی در این رابطه می‌گوید: موضوع کودکان کار موضوع نسبتاً پیچیده‌ای است و عوامل گوناگونی در آن اثرگذار هستند. از جمله خانواده، فقر،

وضعیت معیشتی، تغییرات اقتصادی ناگهانی ناشی از جنگ که منجر به مهاجرت به کشورهای همسایه برای کار با دستمزد بیشتر می‌شود، بیماری‌ها و هزینهٔ تحصیل و نظام آموزشی نادرست. کودکان کار در شرایط بسیار نامطلوب از نظر تغذیه، بهداشت و سلامت عمومی به سر می‌برند. این کودکان می‌توانند به راحتی بازپچه دست بزهکاران حرفه‌ای اعم از سارقین یا باندهای توزیع مواد مخدر، عوامل ایجاد خانه‌های فساد و... قرار گیرند. همچنین بهره‌گیری از آموزش و تحصیل علم و فن، قدرت رقابت با سایر کودکان در ایجاد یک زندگی سالم را از کودکان کار شاهدیم. پهن کردن سفره‌ی مرحمت و یا متوسل شدن به روش‌های غیرقانونی نظیر دستگیری و جمع‌آوری کودکان از سطح شهر است، چگونه می‌توان به افق باز رهایی کودکان از چرخه‌ی کار دل بست؟او ادامه می‌دهد: کودک برای رسیدن به حداقل‌های زندگی، راهکار تحصیل را به اجبار کنار زده و به سمت درآمدزایی می‌رود و متأسفانه ذهنیت سود و زبانی و تبدیل شدن انسان به عنوان سوزه، کودک را ناخواسته حسابگر کرده و به سمت مادیات می‌برد و حتی بسیاری از افراد از این آسیب، آگاه نیستند. بدون تردید یکی از نهادهای موثر در کاهش کار کودک، آموزش و پرورش است؛ ما در مورد آموزش و پرورش حمایت اندکی داریم و حتی هزینه امتحان تعیین سطح نیز تحت عنوان مشارکت مردمی از انجمن‌هایی که کودکان تحت حمایت آن‌ها هستند دریافت می‌شود. علاوه بر آن هنگام تهیه کتاب حتی آمار کودکان کار در نظر گرفته